YÜZYILDAN YÜZYILA

OLAYLAR, YORUMLAR, GÖRÜŞLER

NURİ GÜRGÜR

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1778
KÜLTÜR SERİSİ: 991

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-216-0

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Oğuzhan Murat Öztürk

Kitap Editörü: Hatice Doğan

Tashih: Hüseyin Özdemir

Kapak Tasarımı: Mahmut Doğan

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: ANA BASIN YAYIN GIDA İNŞ. SAN.VE. TİC.A.Ş
Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.
Güven İş Merkezi No:6/13, Bağcılar / İstanbul
Sertifika Numarası: 20699 Tel: (0212) 446 05 99

İstanbul- 2021

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir.
Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İÇİNDEKİLER*

GEÇEN YÜZYILDAN ŞİMDİKİNE UZANAN 75 YILIN KUŞBAKIŞI GÖRÜNÜMÜ 7

YÜZYILDAN YÜZYILA
OLAYLAR, YORUMLAR, GÖRÜŞLER

ÖZ YÖNETİM BİLDİRGESİ YAHUT AYRILIŞ MANİFESTOSU 35
PKK TERÖRÜ - ETNİK FİTNE VE TERÖRLE MÜCADELE EYLEM PLÂNI BAĞLAMINDA YÜZ YIL SONRA YENİDEN BEKA, GÜVENLİK VE BÜTÜNLÜK MESELESİ 41
MENFUR DARBE GİRİŞİMİ VE SONRASI 47
SORUNLARIMIZIN TEMELİ: EĞİTİM MESELESİ 52
MİLLÎ SEFERBERLİK, DAYANIŞMA VE BİRLİK ZAMANI 58
BUNCA SORUN DURURKEN NEYİ, NİÇİN TARTIŞIYORUZ? 64
TARİHÎ BİR KIRILMA NOKTASI: 16 NİSAN 71
REFERANDUM TARTIŞMALARI VE AVRUPA İLE İLİŞKİLERİMİZ ÜZERİNE 78
BİR HAK DOSTU HAKK'A YÜRÜDÜ 85
ÇÖZÜMÜ ZOR BİR SORUNLAR YUMAĞI: DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI-DİNÎ CEMAATLER, TARİKATLAR, GRUPLAR 90
IRAK'TAKİ GELİŞMELERDEN ÇIKARACAĞIMIZ DERSLER 97
SOLUN YALAN RÜZGÂRLARI - TERÖRİSTTEN KAHRAMAN ÜRETMEK 103
AFRİN - TARİHÎ BİR KAVŞAĞA DOĞRU 111
TÜRKİYE-ABD İLİŞKİLERİ STRATEJİK ORTAKLIKTAN SOĞUK SAVAŞA EVRİLİYOR 118
YÜCEL HACALOĞLU - ÜLKÜSÜNÜ HAYATININ ANLAMI VE GAYESİ SAYAN BİR DAVA ADAMI 124
ORTA DOĞU'DA ULUSLARARASI BİR TİYATRO OYUNU OYNANIYOR 127
SEÇİM SÜRECİNDE DEMOKRASİ, HUKUK DEVLETİ VE ADALET 132
ÖNCELİĞİMİZ TÜRKİYE OLMALIDIR 138
KİM SEÇİLİRSE SEÇİLSİN CUMHURBAŞKANINI AĞIR SORUNLAR BEKLİYOR 142
TARİHİN IŞIĞINDA CEMAATLER, TARİKATLER, DİNÎ GRUPLAR MESELESİ 148
TÜRKİYE CUMHURİYETİ YENİDEN DİRİLİŞTİR 156
BUGÜNLERİ DE ARAMAMAK İÇİN 159
SURİYE'DE DEĞİŞEN DENGELER VE TÜRKİYE 162
BİR BAYRAK İNSAN: ŞEHİT NEJDET KOÇAK 168
27 MAYIS DARBESİ - DEMOKRASİMİZİN İLK KIRILMA NOKTASI 170
MADIMAK'TAN BAŞBAĞLAR'A SAMİMİYET SINAVI 173
EĞİTİM KONUSU BEKA MESELESİDİR 178

* Yazılar, yazıldığı tarihe göre sıralanmıştır.

DİYANET BÖLEN DEĞİL KAYNAŞTIRAN OLMAK ZORUNDADIR ... 182
MİLLÎ BİR SEFERBERLİĞİN TAM ZAMANIDIR ... 184
SURİYE'DE KURTLAR SOFRASI VE TÜRKİYE ... 188
NATO ZİRVESİ VE TÜRKİYE ... 192
DİYANETİN SON KARARI ÜZERİNE ... 196
DOĞU AKDENİZ SATRANCI VE TÜRKİYE ... 199
SURİYE BATAKLIĞINDA BOĞULMAMAK İÇİN ... 202
MİLLÎ İRADENİN, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜĞÜN BAYRAKTARI:
GAZİ MECLİS ... 207
19 MAYIS 1919 MUSTAFA KEMAL ANADOLU'DA - TÜRK TARİHİ
KULVAR DEĞİŞTİRİYOR ... 213
MİLLETLER VE HALKLAR MESELESİ ... 222
GÜN SAZAK: ÖRNEK BİR DAVA ADAMI - SİYASİ TARİHİMİZİN YÜZ AKI ... 240
KERKÜK KATLİAMI BİR İNSANLIK SUÇUDUR, SOYKIRIMDIR ... 244
LOZAN ANTLAŞMASI: TÜRKİYE DEVLETİ'NİN ULUSLARARASI ALANDA
TESCİL BELGESİ ... 247
MAVİ VATANI SAVUNMAK ... 252
TÜRK OCAKLARININ İKİNCİ DEFA AÇILMASI VE SONRASI ... 256
BAŞKOMUTANLIK MEYDAN SAVAŞI: ERGENEKON'DAN YENİDEN ÇIKIŞ ... 287
DAĞLIK KARABAĞ TARİHÎ BİR DÖNÜM NOKTASI OLABİLİR ... 291
KIBRISLI SOYDAŞLARIMIZ TARİHÎ BİR KARAR ARİFESİNDE ... 295
KKTC'DEKİ SEÇİM SONUÇLARINI NASIL OKUMALIYIZ? ... 300
ERMENİSTAN-AZERBAYCAN SAVAŞI VE RUSYA İLE YAŞADIĞIMIZ
JEOPOLİTİK SORUNLAR ... 302
İBRAHİM METİN DÂR-I BEKAYA GÖÇ EYLEDİ ... 307
AZERBAYCAN'IN TARİHÎ ZAFERİ SONRASI BÖLGEDE DEĞİŞECEK DENGELER
VE RUSYA ... 310
FRANSA SENATOSUNUN KARARI HUKUKİ BİR SKANDALDIR ... 314
BATI DÜNYASI İLE İLİŞKİLERİMİZ KRİTİK BİR DÖNEMDE ... 318
DOĞU TÜRKİSTAN'DA YAŞANANLAR TAM BİR SOYKIRIMDIR ... 323
MİLLÎ KÜLTÜR ÇINARIMIZDAN BİR YAPRAK DAHA DÜŞTÜ ... 329
2021 SÖYLENDİĞİ GİBİ GERÇEKTEN REFORMLAR YILI OLABİLECEK Mİ? ... 332
DIŞ POLİTİKALARIMIZDA YENİ SAYFALAR AÇILMASI GEREKİYOR ... 336
DOĞU TÜRKİSTAN'DA UYGULANAN SOYKIRIM İNSANLIK MESELESİDİR ... 341
DÜNDAR TAŞER: MİLLİYETÇİ HAREKETİN VE FİKRİN BİLGESİ ... 347
İDRİS AĞABEY ... 351
GALİP AĞABEY: ÜLKÜCÜNÜN ÇİLESİNİ YAZAN VE BİR ÖMÜR BOYU
YAŞAYAN İNSAN ... 356
ÖĞRENCİ ANDI'NIN İPTALİ - HUKUKİ GÖRÜNÜMLÜ SİYASİ BİR KARAR ... 359
DOĞU TÜRKİSTAN MESELESİ VE TÜRKİYE-ÇİN İLİŞKİLERİ ... 361
YUNANİSTAN'IN UZLAŞMAZ TAVRININ ARKA PLÂNI ... 365
AYVAZ GÖKDEMİR İÇİN ... 369
3 MAYIS 1944: TÜRKÇÜLER ACIYI BAL EYLEDİLER VE KAZANDILAR ... 372
14 MAYIS 1950: SİYASİ TARİHİMİZDE TARİHÎ BİR DÖNÜM NOKTASI ... 377
İNSANLIK DOĞU TÜRKİSTAN VE FİLİSTİN'DE KENDİ DEĞERLERİNE KARŞI
SINAV VERİYOR ... 382
ALACA KARANLIK KUŞAĞINDAYIZ ... 386

GEÇEN YÜZYILDAN ŞİMDİKİNE UZANAN 75 YILIN KUŞBAKIŞI GÖRÜNÜMÜ

Çevremde cereyan eden sosyal olayları algılamaya başladığım dönemden hatırladığım ilk olay 1946 seçimleridir. Erzincan'ın çok şirin bir kasabası olan Kemaliye'de (Eğin'de) yaşıyorduk. İlkokula başlayacağım yılın sıcak bir yaz günü insanların, mahallemizin yakınındaki Dörtyolağzı Camisi'ne doğru gittiklerini gördüm; merak ettiğimden ben de gittim. Caminin girişine konulan masanın başında oturanlar vardı. Gelenler sırayla masaya yaklaşıyor, oturanlarla bir şeyler konuştuktan sonra uzatılan kâğıdı alıp masanın yanındaki sandığa atıyordu. Bir ara gelenlerden biriyle oturanların bağrıştıklarını duydum; jandarmaların, ayaktakini iterek masadan uzaklaştırdığını görünce oradan uzaklaştım. Sonraki günlerde çevremde bu olayla ilgili konuşulanlardan, yapılan tartışmalardan seçimin ne olduğunu, ne maksatla yapıldığını az da olsa anlamaya başladım. Daha da önemlisi kasabamızda iki siyasi partinin ve taraftarlarının bulunduğunu fark ettim. 1950 seçimlerinin yapıldığı Mayıs ayında ilkokul son sınıfa geçmek üzereydim. Okulumuzun koridorundaki hoparlörden Ankara radyosunun seçim sonuçlarına ilişkin açıklamaları duyuluyordu. Okul müdürümüz sanırım hoparlörün sesini sonuna kadar açarak sonuçlardan duyduğu memnuniyeti herkesle paylaşmak istiyordu. Demokrat Partinin seçimin galibi olduğunu böylece öğrenmiş oldum.

Aradan birkaç hafta geçtikten sonra kasabamızın ömrüm boyunca unutamayacağım müthiş bir heyecan dalgasıyla sarsıldığına şahit oldum. TBMM'nin ezanın Türkçe okunmasını mecburi kılan yasayı iptal ettiğinin öğrenilmesi üzerine ezan bir anda bütün minarelerden aslına uyan şekliyle okunmaya başladı. İnsanların bazıları durup derin bir vecd hâlinde dinliyor, bazıları gözyaşları içerisinde kucaklaşıp bu yaşanana şükrediyorlardı. Aslında bu değişikliğin işaretleri bir yıl öncesinden alınmaya başlamıştı. İlkokul dört ve beşinci sınıflarına **"din dersi"** adıyla yeni bir ders eklenmişti. Derse katılım zorunlu değildi ama sınıfımızın tamamının derse katılmış olması toplumun dinî konulara olan ilgisini yansıtması açısından önemlidir.

Ortaokula başladığım yıl düşünce yapımı derinden etkileyen bir olay yaşadım. Yaz tatilinde sık sık dükkânına uğradığım eniştem Bedri Soybay, bir gün bana abonesi olduğu ***"Orkun"*** isimli bir dergi verdi; okuyup beğenirsem çıkan ve çıkacak bütün sayılarını alabileceğimi söyledi. İlkokul mezunu olmasına rağmen çok okuyan, siyasi olaylarla yakından ilgilenen, sosyal çevresi geniş

bir insandı; DP'yi desteklediğini biliyordum. O günlerde ben ***"Türk Korsanları"*** başta olmak üzere Abdullah Ziya Kozanoğlu'nun, Feridun Fazıl Tülbentçi'nin romanlarını okuyor; tarihî konulara büyük ilgi duyuyordum. Dolayısıyla dergide anlatılan konuları merak edebilecek durumdaydım. Nitekim başta rahmetli Nejdet Sançar'ın ironik bir üslupla yazdığı ***"Orkun'dan Sesler"*** ve ***"1944-45 Irkçılık-Turancılık Davası"*** yazıları olmak üzere yazılanları ilgiyle okumaya, bir süre sonra da kendimi Türkçü-milliyetçi kesimin mensubu olarak görmeye başladım. Dersler başladıktan sonra sınıfımıza İstanbul Haydarpaşa Lisesinden yeni bir öğrenci geldi. Osman Özkan isimli bu arkadaşımızla konuştuğumda görüşlerimizin örtüştüğünü fark ettim; kısa süre de olsa Atsız'ın öğrencisi olmuştu. *Orkun* dergisini artık birlikte okuyor, elimizdeki tarihî romanları paylaşıyor, sınıfta kendi çapımızda milliyetçilik yapmaya çalışıyorduk. O yılın yaz tatilinde ailece kısa süreliğine geldiğimiz Ankara'da aldığım Atsız'ın ***"Bozkurtların Ölümü"*** ve ***"Bozkurtlar Diriliyor"*** romanlarını ben de çokları gibi her satırını ezberlercesine defalarca okumuşumdur.

Türk Milliyetçiler Derneği Kapatılıyor

Ortaokul ikinci sınıfta derslerin başlamasından üç ay kadar sonra 1952 yılının Kasım ayında Türkiye'yi derinden sarsan bir olay yaşandı. Hüseyin Üzmez isimli lise öğrencisi, *Vatan* gazetesinin sahibi ve başyazarı Ahmet Emin Yalman'ı Malatya'da tabancayla vurarak ağır şekilde yaraladı. Ahmet Emin Yalman o dönemde liberal ve irtica karşıtı yazıları sebebiyle *Büyük Doğu* gibi İslâmi çizgideki dergilerden tepki görüyor, Sabetayist ve dönme olduğu iddia ediliyordu. Başbakan Menderes kendisinin de Malatya'da bulunduğu sırada yapılan saldırıya büyük tepki gösterdi. Ertesi gün gittiği Gaziantep'te yaptığı konuşmada bu konuya geniş yer ayırdı. Hükümetin irticai eylemlere kesinlikle müsamaha göstermeyeceğini, Yalman'a yapılan suikastın arkasında kimler varsa ağır şekilde cezalandırılacağını ifade ettikten sonra olayın baş sorumlusunun Türk Milliyetçiler Derneği olduğunu işaret etti. Basının önemli bölümü ve CHP'nin yayın organı *Ulus* gazetesi de zaten Menderes gibi düşünüyordu. Olaydan sonra yakalanan sanığın polis ve savcılıktaki ifadeleri dâhil, ortada hukuken geçerli sayılacak hiçbir somut bilgi ve belge olmadığı hâlde siyasetçiler ve gazeteler Derneği suçluyorlar, el birliğiyle çarmıha geriyorlardı.

Türk Milliyetçiler Derneği iki yıl kadar önce birkaç milliyetçi kuruluşun bir araya gelmesi sonucu kurulmuştu. Milliyetçilik fikri üniversite öğrencileri arasında ve halk kesiminde büyük ilgi görüyor, destekleniyordu. Bundan

YÜZYILDAN YÜZYILA

OLAYLAR, YORUMLAR, GÖRÜŞLER

ÖZ YÖNETİM BİLDİRGESİ YAHUT AYRILIŞ MANİFESTOSU*

Demokratik Toplum Kongresinin (DTK) Diyarbakır'daki toplantısının sonuç bildirgesi, yıllardır PKK üzerinden yürütülmekte olan etnik-Kürtçülük hareketinin nihai hedefini açıklayan bir **"ayrılış manifestosu"**dur. Toplantı zaten bu maksatla plânlanmıştı. Aslında 2011 yılının Temmuz ayında aynı senaryo oynanmış, benzer bir açıklama yapılmış; arkasından PKK, Hakkari-Çukurca bölgesinde kararları uygulamak amacıyla saldırılar başlatmıştı. Bir yıl kadar süren çatışmalarda PKK ağır kayıplar vermiş, köşeye sıkışmıştı. Operasyonlar devam edebilseydi terör örgütünün beli muhtemelen kırılacaktı. Ancak ertesi yıl 2012'nin Aralık ayında kaçakçılık yapan 34 köylünün hayatını kaybettiği Uludere Olayı yaşandı. Hâlâ kimin tarafından ve hangi kanaldan verildiği açığa çıkmayan yanlış bir istihbarat sonucu bu elim olay meydana geldi. Bunun etkisiyle operasyonların durdurulmasına, görüşmeler yoluyla çözüm aranmasına karar verildi. Çözüm süreci adıyla yürütülen görüşmelerin nasıl sonuçlandığı, iki yıllık ara dönemde terör örgütünün yeni bir kalkışma için nasıl hazırlandığı, bölgeye silah ve patlayıcı yığdığı, şehir savaşı için hazırlandığı ortada.

PKK'nın Kandil'deki elebaşları; geçen yılın ilk aylarında çatışmasızlık dönemine son verdiklerini, **"devrimci halk savaşı"** başlatacaklarını defalarca açıkladılar. Hedeflerine siyaset üzerinden ulaşamayacaklarına inandıklarından, HDP'nin 80 milletvekiliyle meclise girmesini önemsemediler. Selahattin Demirtaş'ın denediği inisiyatif alma girişimini kendi yöntemleriyle anında susturdular; karar ve iradenin Kandil'de olduğunu kabul ettirip hem kendisinin hem de siyasi kadrosunun talimatlarına uymalarını, itaatini sağladılar.

PKK'nın kuruluşundan beri benimseyip uyguladığı ilkeler, yöntemler, örgütlenme tarzı ve ideolojisi açısından bu olanların şaşırtıcı bir tarafı yok. Stalin'den esinlenen, son derece katı ideolojik kurallar ve sert bir disiplin anlayışıyla organize olan PKK'lılar; hedeflerine devrimci halk savaşı dedikleri silahlı mücadele yoluyla ulaşacaklarına inanıyorlar. Silahı kutsayacak derecede önemsiyorlar. Leyla Zana ve Aysel Tuğluk gibi nispeten ılımlı görünenler bile bu saplantıyı ***"Silah Kürtlerin en büyük güvencesidir, silah bırakmayız,"*** gibi söylemlerle ifade etmişlerdi.

Bu defaki ayaklanma girişiminin öncekilerden ve 2011'dekinden farkı, giri-

* 30.12.2015

şimlerini dağdan şehirlere taşımış olmalarıdır. Bu değişimin birkaç nedeni var:

1- Türk Silahlı Kuvvetleriyle kırsalda çatışmaya kalkışmaları her defasında ağır kayıplar vermelerine yol açtı; bu yöntemin kendileri açısından hata olduğunu anladılar.

2- Kobani'de (Ayn el-Arap) IŞİD'e karşı direnerek sağladıkları başarıyı bir model olarak benimsediler. Buradan moral kazanarak aynısını Türkiye içerisinde tekrarlamaya karar verdiler.

3- Bölge halkının çatışmalarda yanlarında yer almasını sağlayacak psikolojik ve toplumsal bir ortam yaratarak, olayları kitlesel ayaklanmalara (serhildan) dönüştürmek istediler. Dünya kamuoyunun desteğini sağlamak için şehirleri savaş alanına çevirmeyi, insanları kalkan olarak kullanmayı uygun buldular.

DTK'nın bildirgesinde yer alan isteklerin tamamı aslında KCK (Kürdistan Topluluklar Birliği) Sözleşmesi'nde yer alan (Hayalini kurdukları Kürdistan Devleti'nin anayasası) hususlardır. Terör örgütü, Öcalan'ın yakalanıp Türkiye'ye getirilmesinden sonra 1998'den 2002'ye kadar ciddi bir sarsıntı geçirmişti. Hükümetin değişen yeni şartlara uygun bir mücadele konsepti belirleyememesi, örgütün bocalama döneminde eylemleri durdurması sorunun bitmekte olduğu şeklinde yorumlandı. Bunun sonucunda operasyonların durmasından yararlanarak toparlanan etnikçi-ayrılıkçı fitne, 2003'ten itibaren tekrar harekete geçti. Öcalan'ın belirlediği ve **"Demokratik Konfederasyon"** adıyla kitap hâlinde yayımlanan esaslar çerçevesinde yeniden organize oldu. Yeni örgüt şemasında PKK'nın da içerisinde yer aldığı çeşitli kurullar oluşturuldu. KCK'ya örgütün icra organı işlevini yapma görevi verildi. DTK Kürtçülük hareketinin bütün bileşenlerinin, siyasi partinin, vakıf ve derneklerin, kadın temsilcilerinin yer aldığı geniş bir platform olarak düşünüldü. Böylece kendilerinden saymadıkları, kabul etmedikleri Türkiye Devleti'nin içerisinde onun bütün fonksiyonlarını yatay ve dikey anlamda sahiplenmek üzere ayrı bir devlet yapısı oluşturma çalışmaları başlatıldı.

3-4 yıldan beri Sovyet sisteminden esinlenen sözde halk meclisleri yargı, vergi toplama ve eğitim mekanizmaları, YDG-H adıyla inzibat birimleri kurulmaya; şehirler bunlar aracılığıyla kontrol altına alınmaya; halk örgüte bağlı hâle getirilmeye çalışılıyor.

Devlet ve Hükümet bu girişimleri fazla önemsemediğinden etkili önlemler alma gereği duymadı. Görüşmeler yoluyla örgütün ikna edilebileceği; kar-

PKK TERÖRÜ - ETNİK FİTNE VE TERÖRLE MÜCADELE EYLEM PLÂNI BAĞLAMINDA YÜZ YIL SONRA YENİDEN BEKA, GÜVENLİK VE BÜTÜNLÜK MESELESİ*

Türkiye çok yönlü iç ve dış tehditlerin gün geçtikçe ağırlaştığı zor bir dönemden geçiyor. Bir yandan PKK üzerinden yürütülen etnikçi Kürtçülük hareketi, diğer yandan bölgemizdeki gelişmelerden kaynaklanan tehlikeler sorunlarımızı ağırlaştırıyor; Türkiye bekasının, güvenliğinin ve geleceğinin söz konusu olduğu tarihî bir kader kavşağına doğru hızla ilerliyor.

Osmanlı'nın son dönemlerinde dağılmasına yol açan facialarının yaşanmaması için öncelikle sorunların kaynağının, nedenlerinin ve mahiyetinin doğru algılanması; dış faktörlerle birlikte değerlendirilmesi gerekiyor. Bir doktor hastasına doğru teşhis koymuyorsa tedavisini yapamaz. Hem etnikçi-ayrılıkçı PKK terörü karşısında hem de dış politikada yapılan yanlışlar sorunlarımızı büyüttü; ülkemizin geleceği ve bütünlüğüne tehdit oluşturacak noktaya taşıdı. Dış politikada yahut iç meselelerde sürekli olarak sıkıntılara yol açacak yanlışlar yapılıyorsa sorunların büyümesi kaçınılmaz hâle gelir. Karşılaştığımız problemlerin nedenlerini evvela kendi yanlışlarımızda aramak yerine bunları tümüyle dış güçlere, uluslararası komplolara ve düşmanlıklara yıkma kolaycılığından bir an önce kurtulmalıyız. Siyasi hayatımızda ülkeyi yönetenlerin, iktidarların temel politikalarda yaptıkları yanlışın maliyeti ne kadar yüksek olursa olsun bunlara ilişkin idari ve hukuki soruşturmalar yapılması, kamuoyu önünde yüzleşme geleneği bugüne kadar oluşmuş değil. Her şey sandığa, seçim sonuçlarına bağlı tutulunca gerçekler çoğu kere gün ışığına çıkmıyor. Sorumlular, yaptıkları yanlışların bedelini ödeyecekleri etraflı bir soruşturma yapılmadığından sadece seçim sonuçlarına göre ibra almış oluyorlar.

Otuz yıldır sürüp gelen PKK terörü geçen yılın ortalarından beri yeni bir evreye girmiş bulunuyor. Güneydoğu'da birçok il ve ilçede çatışmaların sürmesi, sokağa çıkma yasağı ilan etme ihtiyacının duyulması, hemen her gün gelen şehit haberleri sorunun hangi boyuta geçtiğini ortaya koyuyor. Oysa geçen yıl bu aylarda ülkeyi yönetenler çok iyimser demeçler veriyorlar; sorunun çözülme aşamasına geldiğini, PKK'lıların silah bırakıp sınırlarımızın dışına çıkmasının yakın olduğunu sık sık tekrarlıyorlardı. Mesela Başbakan Davutoğlu ***"Çözüm sürecinde tempo hızlandı, inşallah bu bahar güzel şeyler olacaktır,"*** müjdesini veriyordu. (11 Şubat 2015, *Haber Türk* gazetesi.)

---

* 09.02.2016

Keza iktidara yakın bir gazetede **"eve dönüşte bahar takvimi"** başlıklı haberde:

> **"Cumhurbaşkanı'nın 'Silah bırakma çağrısı bekliyorum,' sözlerinin ardından gözler Ankara-Kandil-İmralı trafiğine döndü. Eve dönüş için zemin hazırlanırken silahlı eyleme katılmayan örgüt üyelerinin seçime katılması gündemde. Müzakere masası genişleyecek. Kandil silah bırakma sözü verecek. Demokratik adımlar hız kazanacak,"** ifadeleriyle bu iyimserlik tekrarlanıyordu. (14 Şubat 2015, *Sabah* gazetesi,)

Artık sanal olduğu anlaşılan bu tablo nasıl oldu da birkaç ay zarfında 180 derece değişiverdi? Kim kimi kandırdı? 2009 yaz aylarından başlayarak altı yıl değişik adlarla kesintisiz sürdürülen temasların, görüşmelerin onca zaman **"kandırılma süreci"** olarak işletilmiş olmasını Devlet'in saygınlığı açısından geçiştiremeyiz. Bu vahim yanlışın sorumlularının kimler olduğunu, haklarında nasıl bir işlem yapıldığını bilmek milletimizin hakkıdır. Millî meselelerde açıklık ve şeffaflık esas olmalıdır; yetkililer yetkilerini kullanırken millî çıkarlarımıza zarar verebilecek yanlışlar yapmaları durumunda bunun üzerinin örtülmeyeceğini, sorumlu olacaklarını bilmelidirler.

Suriye'yi Çökerten Deprem Türkiye'yi de Sarsıyor

Öte yandan Orta Doğu'da yaşanan etnik, siyasi, mezhebi depremlerin oluşturduğu yönetim boşluğundan yararlanarak devreye giren radikal-cihadist İslâmcı hareketlerin dünya kamuoyunda dehşetle izlenen eylemleri büyük tepkilere yol açıyor. Bir taraftan rejimin acımasız baskıları, diğer taraftan bu örgütlerin kullandığı şiddet yöntemi milyonlarca insanın sığınmacı hâline gelmesine yol açıyor. Suriye'de yaşanmakta olan siyasal ve toplumsal kaos Türkiye'yi derinden sarsıyor. Cumhuriyet'in kuruluşundan beri hiçbir dönemde bölgemizdeki olaylardan, küresel güçlerin çevremizle ilgili politikalarından, dış dinamiklerden bu derece olumsuz etkilenmemiştik. ABD'nin 1991 ile 2000'de Irak'a yaptığı operasyonlarla başlayan karmaşa ve istikrarsızlık, Arap Baharı'yla zirveye ulaştı. Günümüzde Irak ve Suriye artık fiilen üçe bölünmüş durumda. Merkezî yönetimlerin güç kaybı, kendi halkları nezdinde güvenilirliklerini kaybetmeleri sonucu IŞİD, PYD, Şii milisler ve El-Kaide türevleri gibi devlet altı gruplar, örgütler ortaya çıktı. Bunların bazıları bölgeye egemen olmak isteyen küresel güçler tarafından destekleniyor. Merkezi tanımayan yerel gruplar, becerebildikleri nispette kendi otonom yönetimlerini oluşturmaya çalışıyorlar. Böylelikle

SORUNLARIMIZIN TEMELİ: EĞİTİM MESELESİ*

Yeni öğretim yılı temel eğitimde 11,5 milyon, lisede 6 milyon öğrencinin katılımıyla başladı. Bu rakamlara 6,5 milyon üniversite öğrencisi de eklenince çeşitli yaş gruplarında ve okullarda yaklaşık 24 milyon öğrencinin öğrenim gördüğü bir tablo ortaya çıkıyor.

Bir başka ifadeyle orta büyüklükte bir Avrupa ülkesinin toplam nüfusu kadar öğrencimiz var. Bu görünüm ilk bakışta ülkemizin yarınları adına büyük bir zenginlik anlamına geliyor, heyecan veriyor. Ancak tablonun ayrıntılarına girildiğinde tam tersine çok ciddi sorunların yaşandığı görülebiliyor. Genç nesillere zihnî melekelerini geliştirecek; analitik, eleştirel, sorgulayan alışkanlıklar edindirecek; yenilikçi, yaratıcı, girişimci şahsiyetler olarak hayata atılmalarını sağlayacak bir eğitim verildiği söylenemez. Bugünkü eğitim sistemi yahut sistemsizliği ile genç nesilleri hoyratça harcarken, insan kaynağımızı tüketirken geleceğimizi karartmakta olduğumuzun farkına varmalıyız.

50'li yıllarda Prof. Mümtaz Turhan; Türkiye'nin kalkınmasının, Batı'yla rekabet edecek bir düzeye gelmesinin **"birinci sınıf bilim adamları"**na sahip olmamıza bağlı olduğunu, eğitimin temel hedefinin bu kadroları yetiştirecek tarzda düzenlenmesi gerektiğini belirten kitaplar, makaleler yazmıştı. Ama bu ikazlara kulak veren olmadığından eğitim sistemimiz ısrarla diploma dağıtımının başarı olarak algılandığı, yeteneklerin köreltildiği üretim kurumları olarak kaldılar.

Kendi çabalarıyla, yetenekleriyle bu çemberi kırmayı başaran, kendini yetiştiren **"imalat hatası"** konumundaki nitelikli aydınlarımızın varlığı yazık ki bu genel tabloyu değiştirmeye yetmiyor; eğitim sorunu çok uzun yıllardır temel meselemiz olmayı sürdürüyor.

Eğitim alanında son yıllardaki en önemli gelişme İmam-Hatipli öğrenci sayısındaki artıştır. Hâlen yedi yüz bine yaklaşan öğrenci bu okullarda okuyor. Yetkililer hedefin milyonu aşmak olduğunu açıklıyorlar. Bu rakama ulaşmak maksadıyla normal liselerde uygulanmayan teşvikler veriyorlar; yurt, ulaşım, burs vb. imkânlar sağlıyorlar. Dindar nesiller yetiştirme iddiasıyla sunulan bu imkânların eğitim kalitesine katkısı olmadığı gibi toplumda bu politika **"ayrımcılık"** olarak algılanıyor, veliler ve öğrenciler arasında tepkilere yol açıyor. Liselilerin hâlen %12'si İmam-Hatip okullu olduğuna göre büyük ço-

* 24.09.2016

ğunluğu oluşturan diğer kesimle oluşabilecek psikolojik gerilim, İmam-Hatip karşıtlığına dönüşebilir. Sadece eğitim alanıyla sınırlı kalmaz, şu anda hesapta olmayan ciddi sosyal ve inanç problemlerinin doğmasına neden olabilir.

Dört yıllık üniversite dönemiyle birlikte ortalama 16 yıllık eğitim sürecinin her kademesinde kalitesizlik, yetersizlik kolayca fark edilebiliyor. Gerek yurt içindeki istatistiki bilgiler gerekse OECD gibi örgütlerin uluslararası araştırmalarında ulaştıkları sonuçlar, ülkeler arasındaki kıyaslamalar bu gerçeği açıkça yansıtıyor.

OECD'nin dünyanın çeşitli ülkelerinden 15 yaşındaki çocukların katıldığı PISA sınavında, kendi ana dilini anlama ve kendini bu dilde ifade etme becerisiyle matematik ve fen dallarında çocuklarımızın aldığı sonuçlar 60 ülke arasında 40'larda yer alıyor. Yani birçok ülkenin çocuklarının hayli altında kalmış görünüyoruz.

Bu durum üniversite sınavının ilk basamağı olan YGS sınavlarına da yansıyor. 2015'te bu sınava giren 856 bin öğrenci PISA'nın ölçtüğü üç temel alanda sorulan 40'ar soruya Türkçede ortalama 15,6; matematikte 5,4; fende 4,6 doğru cevap verdiği görülüyor. Başka bir ifadeyle liselerden mezun olan çocuklarımızın büyük çoğunluğu kendi ana dillerinde yazılmış metinleri anlamıyor, temel bilimlerde dökülüyor.

Bu çocuklar 12 yıllık temel eğitimde hiç aksamadan sınıflarını geçerek liseden mezuniyet aşamasına geliyorlar. Çünkü artık sınıfta kalma diye bir olay yaşanmıyor. MEB her yıl eğitim sürecine katılan bir milyona yakın öğrenciye yer açabilmek için bu formülü bulmuş yani öğrenci belirlenen müfredat çerçevesinde anlatılanları öğrenip öğrenmediğine bakılmaksızın otomatikman bir üst sınıfa geçebiliyor. Sonuçta lise mezunu öğrencilerin Türkçe sınavında 40 sorudan sadece 15,6'sına cevap verebildiği, fen bilimleri sınavında 2 milyondan fazla adayın 750 bininin tek bir doğru cevap veremediği, matematikte 350 bin adayın sıfır çektiği, 150 bininin 1, 250 bininin 2 ve 200 binden fazlasının 3 doğru cevap verebildiği görülüyor.

Bu nitelikteki öğrenci kapasitesiyle, eğitim kalitesiyle ihtiyacımız olan bilimsel hamlelerin yapılması, teknolojik gelişme ve yenilik yapma becerisi (inovasyon) sağlanması, ilan edilen 2023 hedeflerine ulaşılması sadece dilek ve temenni olarak kalır.

Türkiye'deki öğrencilerin ancak %2'si çok karmaşık problemleri çözebilme kapasitesine sahipken OECD ülkelerinde bu oran %11. Üretimde katma

MİLLÎ SEFERBERLİK, DAYANIŞMA VE BİRLİK ZAMANI*

Türkiye 2017'ye yeni bir terör şokuyla başladı. İstanbul'da bir gece kulübüne uzun namlulu silahıyla ateş açarak giren saldırgan, yedi dakika içerisinde 39 kişiyi katletti; 4'ü ağır 60'tan fazla yaralı var. Hayatını kaybedenler arasında çok sayıda yabancı uyruklu insanın olması, olayın yılbaşı gecesi yaşanması, yaşam tarzına müdahale olarak algılandığı için Batı dünyasından, ülkemizde daha önce yaşanan terör saldırılarına nazaran daha büyük tepkiler geldi. Başkan Obama taziye mesajı yayımladı, Almanya Başbakanı Merkel 2017'nin başta DEAŞ olmak üzere siyasal İslâm'la ve radikal akımlarla mücadele dönemi olacağını söyledi.

Türkiye'de de alışıldığı üzere hem siyasi liderlerden ve bakanlardan hem de çeşitli kuruluşlardan katliamı kınayan, terörün bizi yıkamayacağını belirten, birlik beraberlik ihtiyacını vurgulayan açıklamalar yapıldı. Ancak bu tarz açıklamaların terör saldırılarını durduramadığını yıllardır görüyoruz.

Geride kalan 2016 yılında, ülkemizde çeşitli bölgelerde 27 terör saldırısı yapıldı. Son katliam hariç bu saldırılarda 753 polis, asker, kamu görevlisi ve sivil vatandaşımız hayatını kaybetti; 500'e yakın yaralımız var. Bu rakamlara FETÖ'nün 15 Temmuz Darbe Girişimi'nde yol açtığı kayıplarımız da eklendiğinde rakam çok daha ağırlaşıyor. Mevcut tablo yüreğimiz elvermese de terör eylemlerinin maalesef bu yıl da süreceğini gösteriyor. Başka bir ifadeyle önümüzdeki aylarda canımızın yanmakta devam edeceğini, ocaklara ateşler düşeceğini söylemek durumundayız.

Yıllardır milletimizin üzerine bir karabasan gibi çöken, insanımızın psikolojisini bozan, toplumsal öfkeyi kabartan, karamsarlık doğuran ve ekonomimizi olumsuz etkileyen bu terör kâbusundan kurtulabiliriz. Bunun için öncelikle sorunu Türkiye Devleti olarak bütün yönleriyle doğru tespit etmeliyiz; ardından siyasi hesapları bir kenara bırakarak, meseleyle cesaretle yüzleşip konuyu bilen uzmanların katılımıyla yeni ve kapsamlı bir mücadele konsepti benimsemeliyiz. Hastalık doğru teşhis edilmediği zaman tedavi girişimleri başarılı olamaz. Bu gerçeği 2009-2015 döneminde terör örgütünün ve siyasi uzantısı partinin temsilcileriyle yürütülen, **"demokratik açılım"** adı altında gündemde tutulan projeler kapsamında yakından gördük.

* 02.01.2017

Terörün bütün dünyanın ortak meselesi olduğu söylemi doğrudur ama hiçbir Batı ülkesinde bizdeki gibi dış merkezlerden yönlendirilen, desteklenen dinî, mezhebî, etnik ve ideolojik referanslı dört ayrı terör örgütü yok. Başka bir ifadeyle hiçbir Batılı ülkede bizdeki gibi toplumda belirli bir kitlesel desteği bulunan terör olgusu yaşanmıyor. İspanya, İngiltere gibi bazı ülkelerdeki ayrılıkçı eğilimler bu ülkelerin beka sorunu düzeyine yükselecek yoğunlukta değil. Bizdeki etnik fitneyi yürüten PKK'nın İran, Irak ve özellikle Suriye'de KCK sistemine göre oluşturdukları yerel yönetimlerinin, dolayısıyla belirli bir alan hâkimiyetinin olması, Kandil Dağı ve çevresinde terör kamplarının bulunması teröristlere eğitim, lojistik ve hazırlık yapma imkânı sağlıyor; moral kazandırıyor. Onlara destek sağlayan ülkelerin istihbarat servisleri, ihtiyaçları olan silah ve malzemeleri buralara kolaylıkla getirip teslim edebiliyorlar. Bu iki ülkeyle aramızda 1000 km kadar uzunlukta sınır hattımız var. Bu genişlikteki bir alanı korumak kolay değil. Nitekim Suriye'de iç savaşın başladığı 2011 yılından sonra dört milyona yakın sığınmacı ülkemize girdi.

Türkiye'nin bu konudaki bir başka zorluğu, Batılıların samimiyetsizliğidir. PKK'yı bir terör örgütü olarak değil -Türkiye'deki bazı solcu, liberal ve İslâmcı aydınlar gibi- Devlet'in vermediği, tanımadığı siyasal, kültürel ve idari haklarını kazanmak için mücadele veren meşru bir hareket olarak görüyorlar; açık ve örtülü her türlü desteği veriyorlar. ABD ve birçok Avrupa ülkesi siyasi hesaplarla PKK'yı terör örgütü olarak tanımlasalar da bunun reel bir karşılığı bulunmuyor, sözde kalıyor. Çünkü KCK yapılanması kapsamında hem PKK'nın Suriye kolu olan PYD-YPG'yi hem de Irak ve Suriye'deki kollarını terör örgütü görmediklerini açıkça ilan ediyorlar, Türkiye'nin itirazlarını dikkate almıyorlar.

Aynı samimiyetsizlik IŞİD (DEAŞ) konusunda da geçerli. Bir taraftan bu örgütle mücadeleyi en önemli mesele saydıklarını söyleyip Suriye'de bu amaçla ABD liderliğinde koalisyon oluşturuyorlar hatta Türkiye'yi gerekli desteği vermemekle suçluyorlar ama diğer taraftan TSK'nın kesin sonuç almak amacıyla başlattığı Fırat Kalkanı operasyonunu en kritik aşamasında yani El-Bab'a girip IŞİD'e stratejik bir darbe vuracak hamlesine engel olmaya çalışıyorlar.

Bu çelişkiler doğal olarak teröre karşı uluslararası iş birliği kurulmasını engelliyor. Batı, Suriye ile arasındaki coğrafi mesafe nedeniyle Türkiye'nin karşılaştığı saldırılara duyarsız kalıyor; bu konuda çok gerekli olmasına rağmen istihbarat alanında etkili bir iş birliği yapılamıyor. Terör örgütlerinin elebaşıları Batı Avrupa'da serbestçe barınıyor, himaye görüyor. AB Parlamentosunda ağırlanıyor. Örgütün ülkelerindeki Kürt kökenli iş adamlarından bağış adı altında tahsilat yapmasına, baskı yaparak para toplamasına, bazı gençleri

kandırıp dağa çıkarmasına göz yumuyorlar. Almanya ve Fransa, ülkelerindeki Türk derneklerinin PKK karşıtı toplantılarını engellerken terör yandaşlarının Türkiye'ye yönelik protesto eylemlerine yardımcı oluyorlar.

Cumhurbaşkanı Erdoğan; Türkiye'nin terörle çökertilmeye çalışıldığını, terörün arkasındaki güçlerin ülkemizi yeniden Sevr dönemine taşımak istediklerini ifade ediyor. Onun bu sözleri İstiklâl Savaşı'ndan bu yana Devlet'imizin en ciddi tehditlerle karşı karşıya olduğunu ortaya koyuyor. Devamında millî varlığımızı korumak için **"millî seferberlik"** çağrısı yapma gereğini duyması, beka ve gelecek meselemizin öneminin ve ciddiyetinin devlet nezdinde görülüp değerlendirildiği anlamına geliyor. Siyasi görüş ve tercihi ne olursa olsun ülkemizin ve milletimizin geleceği konusunda hassasiyeti bulunan hiç kimse bu çağrıyı duymazlıktan gelemez. Ancak bu çağrının söylemde kalmaması, hayata geçirilmesi, millî birlik ve millî seferberlik ruhunun millete mâl edilip toplumsal dayanışma oluşturması için bazı somut adımların atılması gerekiyor.

ABD başta olmak üzere herhangi bir Batılı ülke Türkiye'nin sadece geçen yıl yaşadığı terör saldırılarına muhatap olsaydı, özellikle FETÖ'nün 15 Temmuz'daki tarihî bir ihanet ve alçaklık hareketi olan darbe girişimine benzer bir olayla karşılaşsaydı direnemez, dağılıp çökerdi. Ülkemizde bütün bu olaylar yaşanırken milletimizin millî karakterinin, manevi ve psikolojik niteliklerinin, tarihî ve kültürel özelliklerinin ne kadar güçlü ve dirençli olduğu bir kere daha görüldü.

Diğer taraftan toplumun morale, huzur ve güvene ihtiyacı var. Gündelik hayata yansıtılamayan, sadece retorik düzeyinde kalan ifadelerle bu ihtiyaç karşılanamaz. Yalnız iktidar yanlısı olmayan kesimlerde değil toplumun genelinde giderek yaygınlaşan gelecekle ilgili kaygılar, belirsizlikler doğal olarak karamsarlığa yol açıyor. İnsanımız hemen her gün TV kanallarında hangi tatsız haberle karşılaşacağını bilememenin tedirginliğini yaşıyor.

İktidar yanlısı gazetelerin, bazı köşe yazarlarının, konuşmacıların kendileri gibi düşünmeyenlere karşı kullandıkları itici, ötekileştirici, dışlayıcı üslup birlik ve beraberlik çağrılarıyla bağdaşmadığından büyük zarar veriyor. Sosyal medya, troller belirlenen hedefleri, isimleri imhaya memur infazcılar gibi saldırgan ve acımasız bir dil kullanıyorlar. Toplumsal barışın sağlanmasına, doğrudan millî varlığımıza yönelik tehlikelere karşı **"millî seferberlik ve dayanışma"** ihtiyacımız olan bu dönemde bunların zararlı olduğunun görülüp engellenmesi gerekiyor. İktidarı destekleyen gazete ve TV'lerin, sosyal ileti-

BUNCA SORUN DURURKEN NEYİ, NİÇİN TARTIŞIYORUZ?*

Altı ay kadar önce başlayan Fırat Kalkanı Harekâtı'nda kritik bir hedef olan El-Bab'da kontrolün büyük ölçüde sağlanması askerî açıdan önemli bir başarıdır. DEAŞ'ın uzmanlık alanı olduğu bilinen bombalı tuzakların, patlayıcı dolu tünellerin, intihar saldırılarında kullandığı bombalı araçların, keskin nişancıların bulunup etkisiz hâle getirilmeleri, bunların sivil halka zarar vermeden yapılması TSK'nın gayrinizami savaş ve şehir çatışmaları konusunda iyi eğitildiğini, deneyimli olduğunu ortaya koymuştur. Bunu Amerikan askerî çevreleri de kabul ediyorlar ve TSK'nın övgüye değer bir başarı sağladığını belirtiyorlar.

Fırat Kalkanı Operasyonu; önce Silivri davaları sürecinde, son olarak 15 Temmuz Darbe Girişimi'nde tarihimizin en alçakça tuzaklarından birine maruz kalan, içerisinden çökertilmeye çalışılan, ister istemez ağır hasar gören Silahlı Kuvvetlerimizin, böylesine ağır bir travmayı kısa zamanda atlattığını, ülkemizin ve millî varlığımızın savunulmasında her zamanki gibi en büyük güvencemiz olduğunu herkese göstermiştir.

70'ten fazla şehit verdiğimiz bu harekât sırasında kimseden yardım görmedik. ABD'nin liderliğini yaptığı koalisyon güçleri, en fazla ihtiyacımız olduğu anlarda gerekli hava desteğini vermekten kaçındı. Rus savaş uçakları birkaç defa askerî birliğimizi bombaladı. Bunların kazaen olmadığını gösteren belgeler elimizde olmasına rağmen Putin'in başsağlığı mesajlarını yeterli bulduk; Rusya ile yeni bir kriz yaşamamak ve operasyonu tehlikeye sokmamak için olayların kaza olduğunu kabullenip susmak durumunda kaldık.

Askerlerimiz El-Bab'da günlerce pek çok zorluğa, lojistik destek zaaflarına, çevreden gelen çeşitli tehditlere rağmen canları pahasına verilen görevleri yerine getirdiler. Bu harekâtta görev yapan komandolarımızın, mor ve mavi bereli askerlerimizin her birinin derin bir sorumluluk ve tevazu içerisinde yaşadığı kahramanlık hikâyesi var. Bunları doğal olarak kendileri anlatmıyor; anlatması gereken basın ve TV kanalları ise aşırı derecede siyasallaşıp partizanlaştıklarından yararlı bir şeyler yapmaya zaman bulamıyorlar.

Türkiye'nin El-Bab'dan sonraki adımlarının ne olacağı henüz kesinlik kazanmış değil; çelişkili açıklamalar yapılıyor. Bir yandan en yetkili ağızlardan El-Bab'dan daha ileriye gidilmeyeceği ifade edilirken diğer yandan ABD ile

* 27.02.2017

Rakka'ya operasyon konusu görüşülüyor. Trump yönetiminin üst düzey yöneticileriyle, CIA başkanı ve askerî yetkililerle görüşmelerin yapılmakta olması pazarlıkların ciddiyetini gösteriyor. Fakat Trump yönetimi Obama Dönemi'nde yaşananlara benzer bir politika izliyor; iki devlet arasında var olduğu söylenen stratejik ittifakla bağdaşmayan **"ikiyüzlü"** politikayı sürdürmekte kararlı görünüyor. Bir taraftan Ankara ile Rakka Operasyonu'nu ve Suriye'nin geleceğini görüşürken diğer taraftan YPG'ye ağır silahlar veriyor; devamının geleceğini bildiriyor ve bunları resmi ağızlardan açıklamakta sakınca görmüyor.

Türkiye Kaderiyle Baş Başa

Türkiye şu sıralarda uluslararası alanda Millî Mücadele Dönemi'ndekine benzer büyük bir yalnızlık yaşıyor; bir kere daha kaderimizle baş başa kalmış durumdayız. ABD Irak'ta 90'lı yılların başında sahneye koyduğu senaryoyu Suriye'de de tekrarlamak kararında. O dönemde siyasi bir varlık olmayan Kuzey Irak'taki iki Kürt aşireti, ABD'nin **"Çekiç Güç"** adıyla oluşturduğu şemsiyenin altında askerî, ekonomik ve politik yardımlarıyla, Bağdat yönetimine kafa tutan ve bağımsızlık ilan etmeye hazırlanan fiilî bir devlet hâline geldi. Benzer oyun günümüzde Suriye'de tekrarlanıyor. Washington Ankara'nın gözünün içine baka baka 900 km.lik sınırımız boyunca kantonlar hâlinde oluşturulan PKK yapılanmasını himayesine almış durumda. PYD'yi terör örgütü saymadığını en yetkili ağızlardan ısrarla tekrarlıyor. CIA'in eski direktörü emekli General Peatrus; geçenlerde ***"PYD, PKK'nın kuzenidir,"*** derken her şeyin ABD'nin bilgisi ve kontrolü altında olduğunu, Amerika'nın Orta Doğu'da ikinci bir Kürt devletini kurmaya çalıştığını açıkça ifade etti.

Karşımızda iki süper güç Amerika ve Rusya'nın yanı sıra Şiiliği araçsallaştırarak bölgesel bir güç hâline gelmekte kararlı olan, hâlen Suriye ve Irak'taki askerî ve operasyonel gücüyle ciddi bir etkisi bulunan İran var. Arenadaki bu güçlerin hemen arkasında kendilerini ön plana çıkarmadan perde gerisinde kalarak pastadan pay kapmaya çalışan İsrail ve İngiltere bulunuyor. Bütün bu girişimlerinin, bölgeyle ilgili plân ve projelerinin bir de ortak noktası bulunuyor; kendi aralarında farklı hedef ve niyetleri bulunsa bile Türkiye'nin beka ve güvenliğine, bütünlüğüne yönelik tehditleri önlemek amacıyla attığı adımlara hep birlikte tepki gösteriyorlar, eleştiriyorlar.